

Aan: Ministerie van Economische Zaken
Van: Claudia Umlauf
Datum: 5 september 2014
Onderwerp: Consultatie STROOM (versie 31 juli 2014)

Vereniging Eigen Huis heeft het wetsvoorstel met de bijbehorende memorie van toelichting bekeken en geeft onderstaand per onderdeel een reactie.

Onderverdeling

De naar verwachting voor Vereniging Eigen Huis meest relevante aanpassingen, namelijk aanpassingen op het gebied van consumenten, leveringen en codes, zijn in het wetsvoorstel zoals dat nu voorligt nog niet verwerkt. Wel zijn zij geschetst in de beleidsbrief STROOM (Kamerstukken II 2013/14, 31 510, nr. 49). Deze aanpassingen worden in een volgend wetsvoorstel ter consultatie aangeboden, daarop zal de vereniging dan aanvullend reageren.

Reactie

Het wetsvoorstel is, meer dan de oude Gas- en Elektriciteitswet, opgesteld als een kaderwet die belangrijke uitgangspunten vastlegt, maar minder diep ingaat op details, waardoor het mogelijk wordt om toekomstige ontwikkelingen en beleidswensen relatief eenvoudig in te passen. Dit lijkt de vereniging inderdaad verstandig, nu de ontwikkelingen op energiegebied elkaar in rap tempo opvolgen.

Hoofdstuk 2: Elektriciteits- en gasproductie

Dit hoofdstuk bevat het salderingsartikel (art. 2.21) dat nu in 31c Elektriciteitswet staat. Inhoudelijk hebben hier geen wijzigingen in plaatsgevonden. In de praktijk zorgt dit artikel nog wel eens voor onduidelijkheden, maar omdat het hier om een beleidsneutrale omzetting gaat, kan hier inhoudelijk (nog) niet op gereageerd worden.

Hoofdstuk 4: Inrichting systeembeheer

Artikel 4.2 lid 2 biedt de basis voor de aanwijzing van beheerders van gesloten distributiesystemen. De minister kan ondernemingen als zodanig aanwijzen. Op particulieren is dit (nu) niet van toepassing. Vereniging Eigen Huis vindt dat dit ook voor particulieren moet worden toegestaan. Aangezien er in de toekomst meer particuliere netten (gesloten distributiesystemen) kunnen ontstaan wanneer steeds meer consumenten producent worden.

Het voorgestelde artikel 4.6 handelt over de directe lijn. Het gaat om zakelijke verbruikers, maar ook hier pleit de vereniging met het oog op de toekomst ervoor dat dit ook voor particulieren op kan gaan.

Hoofdstuk 5: Taken en verplichtingen beheerders van systemen

Artikel 5.2 gebiedt de systeembeheerders zich te onthouden van discriminatie tussen (categorieën) systeemgebruikers en te handelen op transparante wijze. In de MvT staat te lezen dat dit laatste onder meer inhoudt dat systeemgebruikers zich goed moeten kunnen informeren over de diensten van systeembeheerders, hun voorwaarden en tarieven. De systeembeheerders dienen de toegang tot de markt hierdoor te vergemakkelijken. Vanuit het oogpunt van Vereniging Eigen Huis lijkt dit een goede zaak. Wij pleiten ervoor hetgeen nu in de MvT staat, ook in de wet op te nemen.

Artikel 5.3 wordt voorgesteld om twee zaken te borgen: het eerste lid biedt de grondslag om gebieden aan te wijzen waar in het geheel geen systeem wordt aangelegd. Dat kunnen bijvoorbeeld natuurgebieden zijn. De vereniging gaat ervan uit dat een consument geen toestemming krijgt in een natuurgebied een woning te bouwen. Anders zou zich het probleem kunnen voordoen dat die consument in dat geval geen aanspraak kan maken op aansluiting op het net.

Het tweede lid biedt een grondslag om regels te stellen voor gevallen waarin in wijken of gebieden geen distributiesysteem voor gas wordt aangelegd omdat daar een warmtenet is aangelegd of een zogenaemde all-electric-wijk wordt aangelegd. In beide gevallen is een systeembeheerder binnen die wijken ontheven van de verplichting een systeem aan te leggen of aansluitingen te realiseren.

De uitzondering is begrijpelijk, al vraagt de vereniging zich wel af hoe deze zich verhoudt tot het gelijkwaardigheidsbeginsel in het Bouwbesluit: in principe kent het Bouwbesluit de verplichting tot aansluiting op een Warmtenet indien een woning in een wijk met een warmtenet wordt gebouwd, maar wanneer een koper een gelijkwaardig alternatief heeft, geldt die aansluitplicht niet. Mocht het gelijkwaardige alternatief inhouden dat een gasaansluiting nodig is, dan bestaat er voor de systeembeheerder op grond van artikel 5.3 lid 2 geen verplichting (meer?) deze te realiseren.

Artikel 5.7 gaat over wind op zee. Dit wetsvoorstel reguleert het aansluiten van nieuwe windparken op zee op het transmissiesysteem voor elektriciteit. Omdat de wetgever voorziet dat een windpark later dan gepland wordt aangesloten of dat elektriciteit om andere redenen tijdelijk niet getransporteerd kan worden, is in de leden 4 en 5 van dit artikel een beperkt aansprakelijkheidsregime voor de beheerder van het transmissiesysteem op zee opgenomen. Op zich begrijpelijk, maar uiteindelijk zullen de eventuele kosten die hieruit voortvloeien/die hierdoor niet opgevangen worden, wel weer worden neergelegd bij de consument. De vereniging stelt hier vraagtekens bij.

Memo

Datum: 5 september 2014
Onderwerp: Consultatie STROOM

vereniging
eigen huis

Artikel 5.10 behelst een aansluitplicht: systeembeheerders zijn gehouden zowel grote als kleine aansluitingen aan te leggen en mogen kleine aansluitingen blijkens lid 1 van dit artikel niet weigeren.

De MvT vermeldt: "Evident valt onder dit artikel ook de verplichting van beheerders om op verzoek een capaciteitsvergroting of een verplaatsing van een aansluiting te realiseren." Hier ontbreekt wellicht een stukje over *capaciteitsverkleining*?

Hoofdstuk 6: Tariefstructuur

In artikel 6.1 wordt bepaald dat systeembeheerders voor het uitvoeren van hun wettelijke taken ten hoogste de tarieven kunnen rekenen die krachtens hoofdstuk 6 zijn vastgesteld of vergoedingen in rekening kunnen brengen waarop de ACM toezicht kan houden. Het eerste lijkt de vereniging goed, het tweede is wat vaag geformuleerd? De MvT geeft aan dat deze categorie is opgenomen omdat er in de huidige situatie verschillende tarieven zijn die door systeembeheerders voor specifieke taken worden geïnd, maar waarvoor geen expliciete basis in de wet is opgenomen. De intentie is vanuit ons oogpunt dus wel goed, maar wij twijfelen over de formulering.

De vergoeding voor maatwerkaansluitingen, geregeld in artikel 6.3 lid 4, is vormvrij. De vereniging vraagt zich af of dit wenselijk is.

Artikel 6.4 lid 2 bepaalt welke kosten van de systeembeheerder door het transporttarief worden gedekt.

Onderdeel b bepaalt dat de kosten die op hogere spannings- of drukniveaus worden gemaakt ten behoeve van de lagere spannings- of drukniveaus in het transporttarief voor het lagere niveau worden opgenomen (cascadestelsel). De cascade heeft tot gevolg dat afnemers betalen voor de kosten van alle niveaus die nodig zijn geweest voor het transport van de elektriciteit of het gas die/dat zij hebben gebruikt. De opkomst van decentrale opwekking van elektriciteit geeft aanleiding tot vragen over het cascademodel, aldus de MvT. Ook Vereniging Eigen Huis stelt vraagtekens bij dit model, dat niet aansluit bij de energietransitie.

In artikel 6.4 lid 3 onderdelen a en b wordt bepaald dat er voor kleinverbruikers een capaciteitstarief geldt. Er zijn kleinverbruikers die door de omvang van hun invoeding een grotere aansluiting nodig hebben. Het vierde lid voorziet in de mogelijkheid voor een dergelijke kleinverbruiker om de systeembeheerder te verzoeken het transporttarief op een lagere aansluitcategorie af te rekenen. De kleinverbruiker moet wel zelf kunnen aantonen, bijvoorbeeld door het gebruik van een slimme meter, dat gelet op zijn afname hij een kleinere aansluiting had kunnen hebben. Dit lijkt de vereniging een verbetering ten opzichte van huidige wet.

Artikel 6.6. beschrijft een aantal aspecten van de tariefsystematiek die bij AMvB nader geregeld kunnen worden. Dat maakt de regelgeving op dit gebied wat flexibeler en dat vindt de vereniging positief.